

SALÁT GERGELY

**ÚJ REFORMKORSZAK? A KÍNAI KOMMUNISTA
PÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGÁNAK 3. PLÉNUMA**

NEW REFORM ERA? THE THIRD PLENARY SESSION
OF THE CHINESE COMMUNIST PARTY

Összefoglalás: A Kínai Kommunista Párt Központi Bizottságának idén júliusi 3. plénumát nagy várakozások előzték meg, hiszen ez a gyűlés volt hivatott meghatározni a kínai gazdaságpolitika fő irányvonalát a következő évekre. Az ülés jelentőségét fokozta, hogy Kínában az elmúlt években számos gazdasági probléma halmozódott fel, s ezekkel a párt legfontosabb döntéshozó fórumának mindenképpen foglalkoznia kellett. A Központi Bizottság által végül elfogadott határozat kompromisszumos dokumentum: jól azonosítja a Kína előtt álló legfontosabb kihívásokat, és javaslatokat fogalmaz meg a kezelésükre, ugyanakkor alapvetően tartózkodik a drasztikus fordulatoktól. Az eddigi politikák folytatását ígéri, nem tartalmaz különösebb újdonságokat, részleteket pedig nem közöl. Ezzel a vezetés megőrizte mozgásterét, hogy a konkrét ügyekben mindig annyi módosítást hajtson végre, amennyi szükséges a fejlődés és a stabilitás összehangolásához.

Kulcsszavak: Kína, reform, gazdaság, 3. plénum, Hszi Csin-ping

Abstract: *The Third Plenary Session of the Central Committee of the Chinese Communist Party held in July this year was preceded by high expectations, as it was meant to set the main direction of China's economic policy for the coming years. The significance of the meeting was heightened by the accumulation of numerous economic problems in China over recent years, which the party's key decision-making forum had to address. The resolution adopted by the Central Committee is a compromise document: it identifies the most critical challenges facing China and proposes solutions to address them, while fundamentally avoiding drastic changes. It promises the continuation of existing policies, does not contain significant new elements, and lacks details. This approach allows the leadership to retain flexibility, making necessary adjustments in specific issues to balance development and stability.*

Keywords: *China, reform, economy, Third Plenary Session, Xi Jinping*

Bevezetés

A Kínai Kommunista Párt 20. Központi Bizottságának (KB) 3. plénumát 2024. július 15–18. között tartották, amely akár korszakváltást is jelenthet a kínai „reform és nyitás” történetében, és az egész világ jövőjére hatással lehet. Több mint negyven éve az a szokás, hogy az aktuális KB **harmadik plénuma** foglalkozik a gazdasági ügyekkel és strukturális átalakításokkal, ez határozza meg a gazdaságpolitika fő irányvonalát a következő évekre. Maga a „reform és nyitás” programja is egy harmadik plénummal indult **1978-ban**. Az, hogy az eredetileg tavaly őszi tervezett ülést csak mostanra hívták össze, arra utal, hogy a kínai vezetésben komoly nézeteltérések voltak a meghozandó döntésekkel kapcsolatban. Magukon az ilyen üléseken ugyanis viták már nemigen

vannak, ott a korábban – informális egyeztetéseken – elfogadott kompromisszumokat szentesítik határozatként. Ha nem sikerül előzetesen megállapodásra jutni, akkor nem tartják meg az ülést, hiszen komoly arcvesztést okozna egyhangúlag elfogadott határozat nélkül zárni egy fontos KB-értekezletet. A viták oka az lehetett, hogy a szükséges reformok vagy súlyos érdeksérellemmel járnak befolyásos szereplők számára (pl. állami vállalatok előjogainak visszanyesése), vagy stabilitási kockázatot jelentenek (pl. belső migrációs szabályok lazítása). A jelek szerint 2024 tavaszára születtek meg a szükséges kompromisszumok, amikor [bejelentették](#) a nyári ülés időpontját.

A mostani plénumot nagy várakozások előzték meg. A kínai „reform és nyitás” korszakában a gazdaság [négy cikluson](#) ment keresztül, s mindegyiket egy-egy válságközeli helyzet zárta le, amely a növekedés lassulását hozta (1989–1992, 1997, 2008, 2020–?). Magát a válságot a vezetés úgy kerülte el, hogy irányváltást hajtott végre, új reformokat hirdetett meg, amelyek új lendületet adtak a gazdaságnak. Ez a lendület aztán a ciklus végére kifulladt, és a következő válságközeli helyzetben megint csak új intézkedéseket kellett hozni. A legújabb krízisidőszak 2020-ban kezdődött a Covid-19-pandémiával, de a fő problémákat nem a járvány okozta, hanem az, hogy a 2008-as világgazdasági válság kezelésére tett lépések – elsősorban az infrastruktúra- és ingatlanfejlesztések felpörgetése –, illetve a Hszi Csin-ping (Xi Jinping) állami vállalatokat preferáló politikája által meghatározott fejlődési szakasz a 2010-es évtized végére lezárult, s annyi probléma [halmozódott fel](#), hogy egy újabb reformcsomag elmaradása a további fejlődést veszélyezteti. Mindezt a pandémia utáni gyors visszapattanás elmaradása tette egyértelművé, amely meglepetésként érte a pártvezetést. A problémákat fokozta a Kína számára egyre kedvezőtlenebb nemzetközi környezet, a kínai–amerikai vetélkedés kiéleződése, a kereskedelmi háború és a csúcstechnológiai embargó. A harmadik plénumtól a felgyülemlett problémák megoldásához szükséges reformcsomag kidolgozását várták.

A Központi Bizottság határozata

A júliusi plénum után a KB először kiadott egy rövidebb [közleményt](#) az elfogadott döntésekről, és [sajtótájékoztatón](#) ismertették a fontosabb lépéseket. Később magát a [határozatot](#) is közzétették. „A KKP Központi Bizottságának határozata a reformok további átfogó elmélyítéséről a kínai modernizáció elősegítése érdekében” címet viselő, 22 ezer írásjegyes ([angol fordításban](#) 49 oldalas) dokumentum 15 fejezete és 60 pontja szolgál majd vezérfonalul a következő években a kínai döntéshozók számára minden szinten, ezért a határozat ismerete nélkülözhetetlen a Kínában várható fejlemények előrejelzéséhez és értelmezéséhez. A határozat 2029-et, a Kínai Népköztársaság kikiáltásának 80. évfordulóját tűzi ki határidőül a benne megfogalmazott célok eléréséhez, így elvileg öt évre szól. Ez kulcsfontosságú időszak lesz, hiszen ekkor fog eldőlni, hogy a kínai fejlődés végleg megreked-e, az ország beleesik a közepes jövedelem csapdájába, vagy pedig sikerül a KB által meghirdetett „[új fejlődési filozófia](#)” jegyében újra szintet lépni, amivel reálissá válik annak a korábban kitűzött célnak az elérése, hogy a 2049-es 100. évfordulóra Kína valódi globális szuperhatalommá váljék.

A határozat nemcsak gazdasági kérdésekkel foglalkozik, hanem egy sor egyéb politikai témával is, a kulturális szektor reformjától kezdve a népi demokrácia intézményeinek tökéletesítésén át a környezetvédelemig. Külön fejezetek foglalkoznak

a nemzetbiztonság (valójában inkább rendszerbiztonság) és a honvédelem kérdéseivel (XIII–XIV.), ami jelzi a Kínában is egyre inkább uralkodóvá váló biztonságiasító szemlélet térnyerését, a biztonsági kérdések középpontba kerülését. Ezekkel a részekkel itt nem foglalkozunk.

A gazdasági pontok a nyugati elemzők többsége számára egyértelműen **csalódást** okoztak, és a piacok se reagáltak túl pozitívan. Egyrészt, a KB nem döntött semmiféle gazdaságélénkítő csomagról, amiben a meglehetősen borúlátó piaci szereplők reménykedtek. Másrészt a határozat nagyon kevés konkrétumot tartalmaz – főleg azokat a célokat sorolja fel, amelyeket el kívánnak érni, ugyanakkor a „hogyan” kérdésre nem válaszol, az intézkedések részleteit nem ismerteti. Ugyanakkor ezek **nem is tartoznak** a KB feladatai közé, a strukturális kérdésekről döntő plénumoknak alapvetően a fő irányokat kell megszabniuk, a változtatások gyakorlatba ültetése a párt- és államapparátus dolga lesz. Összességében az állapítható meg a kiadott dokumentumokból, hogy a vezetés végre hozzányúl olyan problémákhoz, amelyeket eddig a szőnyeg alá söpörtek, ugyanakkor gyökeres fordulatra, drasztikus beavatkozásra nem érdemes számítani. A cél a fejlődés és a stabilitás összehangolása, ami egyáltalán nem lesz könnyű. A konkrétumok hiánya miatt egyáltalán nem kizárt, hogy a kitűzött célok időközben elsikkadnak, s a plénumnak nem lesz különösebb hatása; ugyanakkor a KB a kereteket megteremtette ahhoz, hogy valódi mély átalakulások történjenek, és a kínai gazdaság új lendületet kapjon. A jelenlegi nehézségek miatt arra látunk nagyobb esélyt, hogy az elfogadott pontok nagy részét meg fogják valósítani, és az előttünk álló fél évtizedben fontos változások várhatók – ezek elmaradása ugyanis több kockázattal jár, mint amit maguk a változások okoznak.

Az alábbiakban az általunk legfontosabbnak tartott néhány elemet emeljük ki a párthatározatból. Mindez csak töredéke a dokumentumban foglaltaknak, de terjedelmi okokból nincs módunk az egész – jellemzően homályos pártszergont használó – határozat ismertetésére. A teljes dokumentum tartalomjegyzékét függelékben közöljük, ebből kiderül, hogy az általunk említetteken kívül mely témákkal foglalkozott még a Központi Bizottság.

A piac szerepe

A piac funkciójáról hozott döntések kiemelten fontosak lehetnek, és az elemzők a nyilvánosságra került dokumentumokat rögtön abból a szempontból kezdték vizsgálni, hogy azok mit mondanak a piacról. Ez azért kulcskérdés, mert bár a **2013-as** harmadik plénumon a vezetés arról döntött, hogy „a piaci erőknek meghatározó szerepet kell játszaniuk az erőforrások elosztásában”, a valóságban éppen **ellenkező irányú** folyamatok indultak el, mivel Xi Jinping alatt az állami vállalatok nyílt vagy burkolt támogatása jelentősen **torzította** a versenyt, és ezzel csökkentette a hatékonyságot, visszavetette a fejlődés ütemét. Az egyenlő lehetőségek biztosítása az állami és a magánvállalatok számára évek óta újra meg újra felmerül, most ezzel kapcsolatban a KB-határozat megismételte a fenti mondatot a piac szerepéről (3. pont), hozzátéve, hogy „jobban érvényesítjük a piac szerepét, ösztönözzük egy igazságosabb és dinamikusabb piaci környezet kialakulását, és az erőforráselosztást olyan hatékonyra és termelékenyre tesszük, amennyire csak lehet” (4. pont). A „piac” szó nem kevesebb mint 58-szor szerepel a határozatban, és egy konkrét ígéret is megjelenik: hamarosan elfogadnak egy törvényt a magánszektor fejlesztéséről (5. pont). A határozat a magánvállalatokkal szembeni diszkrimináció megszüntetését helyezi

kilátásba: „Gondoskodunk arról, hogy a mindenféle tulajdonformájú gazdasági szereplők a törvénynek megfelelően egyenlő hozzáférést kapjanak a termelési tényezőkhöz, egyenlő feltételekkel versenyezzenek a piacon, és a törvény által egyenlőként legyenek védve, így lehetővé téve számukra, hogy kiegészítsék egymást és egymás mellett fejlődjenek” (5. pont).

Ki kell azonban emelni, hogy a piac a kínai vezetés számára sosem a cél volt, hanem csak egy eszköz, amely a célok elérését szolgálta, amikor éppen úgy ítélték meg, hogy a piaci erőkre van szükség egy probléma kezeléséhez. A piac szerepéről, illetve a magánszféráról szóló kijelentéseket ellensúlyozza, hogy a szöveg nagy terjedelemben foglalkozik az állami vállalatokkal is, és szó sincs arról, hogy az állami szféra visszaszorítását terveznék. Az utolsó nagy fejezet (XV.) kifejezetten a pártirányítás tökéletesítéséről szól, tehát a párt- vagy állami kontroll feladása nem merül fel, amire persze nem is lehetett számítani. A gazdaságot tekintve a szöveg egyfajta [egyensúlyozásra](#) törekszik a magán- és a közsféra között, az államnak meghatározó szerepet szánva a nemzetbiztonsággal kapcsolatos területeken, a jóléti szolgáltatásokban és egyes stratégiai szektorokban, miközben az egyéb szektorokban fokozzák a versenyt (5. pont). Az állam a kutatás-fejlesztésben is kiemelt súlyt kap. Az a némileg ellentmondásos kép rajzolódik ki tehát, hogy miközben fejlesztik az állami vállalatokat, támogatják a magángazdaságot is, így a két szektor egymás kiegészítőjeként működhet – [kérdés](#), hogy ezt a nehéz mutatókat hatékonyan végre tudják-e hajtani, vagy az állami cégek lobbijereje legyőzi a reformtörekvéseket. Mindenesetre a plénum által az – utóbbi időkben jelentős bizalomvesztést elszenvedett – magáncégeknek küldött üzenetek kifejezetten biztatóak, a „húzd meg–ereszd meg” ciklusok tipikus kínai váltakozásában most a magánszféra számára valószínűleg egy „ereszd meg” korszak következik. (Meg kell azonban jegyezni, hogy [egyes elemzők](#) ennek éppen az ellenkezőjét olvassák ki a határozatból.)

Tudomány és technológia

Az elmúlt évek trendjének megfelelően a KB kiemelten foglalkozott a [tudományotechnológiai fejlődés](#), az innováció és az oktatás fejlesztésével, illetve ezekkel kapcsolatban a prioritások közé most bekerült a „tehetségek” kinevelése („az oktatás, a tudomány és technológia, valamint a tehetség a kínai típusú modernizáció alapvető és stratégiai jelentőségű támasztéka” – áll a közleményben és a határozatban). A kínai vezetés eddig is az innovációt tartotta a további fejlődés kulcsának, az amerikai visszaszorítási kísérletek ellenszerének, s ez a terület a jövőben még fontosabbá fog válni. Ezt jelzi, hogy az egyik legterjedelmesebb fejezet (V.) ezzel a kérdéskörrel foglalkozik, s ez az oktatási és a kutatás-fejlesztési struktúrák és ökoszisztéma további tökéletesítését ígéri. A fejlesztendő területek ugyanazok, amelyeket már korábban kijelöltek, itt nincs újdonság (mesterséges intelligencia, új energiák, új anyagok, biomedicina stb.).

Város és vidék

A kínai vidéki területek egyik fő problémája a földhasználati rendszer merevsége. Az 1970-es évek végén bevezetett [rendszer](#) szerint – ami akkor hatalmas előrelépést jelentett a népi kommunákhoz képest – a termőföld a közösség tulajdonában van,

s a parasztcsaládok csak – több évtizedre – bérlik azt. Ez azt is jelenti, hogy a föld nem forgalomképes, ami viszont azzal jár, hogy a városokba költöző parasztok millióinak a földje megműveletlen marad (hiszen nem tudják eladni olyannak, aki művelné), emellett nem juthatnak kezdőtőkéhez a föld eladása által. A rendszer mára komoly akadálya lett a mezőgazdaság modernizációjának és az urbanizációnak, illetve szélesíti a vidéki és városi lakosok közötti – politikai kockázatot jelentő – **szakadékot**, így eljött az idő e probléma kezelésére. A földmagántulajdont szinte biztosan nem fogják törvényesíteni, de várható a művelési jog adásvételének megkönnyítése („elmélyítjük a földtulajdonjog, a bérleti jog és kezelési jog elkülönítésére vonatkozó reformokat” – 21. pont). Ez nyilvánvalóan nem egyik pillanatról a másikra fog megtörténni, hanem fokozatosan.

Szintén régi problémát jelentenek a városi és a vidéki területek és lakosok közötti **egyenlőtlenségek**. Sok fontos kérdést érint ezzel kapcsolatban „Az integrált város- és vidékfejlesztés előmozdítása” című VI. fejezet, amelynek 20. pontja utal a lakhely-regisztrációs rendszer (*hukou*) rég esedékes **reformjára**. Az 1950-es évekre visszanyúló szisztéma szerint a kínai állampolgárokat születési hely szerint vidéki és városi lakosokra osztják, s ezek más-más jogokkal járnak. A vidékiként nyilvántartottak, hiába laknak százmilliószám a városokban, ott nem részesülhetnek szociális juttatásokban, nem vásárolhatnak ingatlant stb. Az előírások az elmúlt években oly módon lazultak, hogy kisebb városokat megnyitottak a legális bevándorlás előtt, igyekezve a belső migrációt a keleti parti metropoliszok helyett a belső területek központjai felé irányítani. Az adminisztratív beavatkozás az emberek szabad mozgásába azonban csökkenti a gazdasági hatékonyságot és a belső keresletet, különösen az ingatlanpiacon. A **döntéshozók** szerint a rendszer megszüntetése 30%-kal növelné a 200 millió városban élő, de vidéki *hukouval* rendelkező bevándorló fogyasztását, és nagy lökést adna a most 400 milliós középosztály bővülésének. A KB-határozat szerint, ha nem is a *hukou* teljes eltörlése, de a korlátozások további jelentős lazítása várható. „Olyan rendszert vezetünk be, amely engedi, hogy az emberek állandó lakóhelyükön *hukout* kapjanak, és hozzáférjenek az alapvető közszolgáltatásokhoz. Támogatni fogjuk, hogy azok a jogosultak, akik vidéki területekről költöztek városokba, ugyanolyan jogokkal rendelkezzenek, mint a helyi regisztrált lakosok a társadalombiztosítás, a lakástámogatások és a gyermekek kötelező oktatása terén. A vezetés lépéseket fog tenni a központi és a helyi kormányzatok közötti tehermegosztás kiigazítására. Felgyorsítjuk az állandó városi tartózkodási engedély megadásának folyamatát” – áll a dokumentumban (20 pont).

A fentiekkel kapcsolatban a határozat bevezeti az „új urbanizáció” fogalmát, ez valószínűleg a városiasodás ellenőrzött folytatódását jelenti, amelynek lényege az, hogy ahogy eddig is, a belső vándorlást a kisebb városok felé terelik. Még százmilliószám nagyságrendű migráció **várható** a következő években, az ezzel járó infrastruktúrafejlesztések és lakásépítések a válságban lévő ingatlanpiacot lélegzethez juttathatják. (Emiatt a tartalék miatt megalapozatlanok a kínai ingatlanpiaccal kapcsolatos katasztrófa-forgatókönyvek.)

Jelenleg a Kína előtt álló egyik legfontosabb kihívás a helyi kormányzatok **eladósdottságának** kezelése. Ennek oka a központ és a helyi szintek közötti egyensúly felborulása, a bevételek és terhek egyenlőtlen elosztása. **Jelenleg** a helyi kormányzatok az állami bevételek 53%-a felett rendelkeznek, de az állami költségek 86%-áért felelősek. Ez a helyzet fenntarthatatlan, s az a lehetőség, hogy a helyi kormányzatok földterületeik értékesítésével csökkentsék hiányukat, az ingatlanpiaci problémák és egyéb tényezők miatt egyre korlátozottabb. Ezért kiigazításra van szükség, amit a plénum meg is

ígért: „Olyan pénzügyi kapcsolatot alakítunk ki a központi és a helyi kormányzatok között, amelyet jól meghatározott hatáskörök és felelősségek, illetve a források megfelelő elosztása jellemeznek, s biztosítjuk az optimális egyensúlyt a régiók között. Hogy több pénzügyi forrást biztosítsunk a helyi kormányzatok számára, bővíteni fogjuk a helyi adóbevételi forrásokat, és szükség szerint nagyobb hatáskört adunk az adók kezelése terén a helyi kormányzatoknak. (...) A kormányzati adósságkezelő rendszereket fejleszteni fogjuk. Létrehozunk egy rendszert az összes helyi önkormányzati adósság nyomon követésére és szabályozására, valamint hosszú távú mechanizmusokat alakítunk ki a rejtett adóssági kockázatok megelőzése és kezelése érdekében. (...) A központi kormányzat szükség szerint több pénzügyi hatáskört fog gyakorolni, és ennek megfelelően növeli a központi kormányzati kiadások arányát. Elvileg a hatáskörökkel arányos kiadásokat a központi kormányzatnak kell fedeznie, és a helyi kormányzatoknak delegált hatásköröket csökkenteni kell” (17. pont). Vagyis növelik a helyi kormányzatok pénzügyi **mozgásterét** adószedési jogaik kiterjesztésével, illetve feladataik egy részének átvállalásával. Ezzel valamelyest tehermentesítik a helyi szereplőket, és megakadályozzák a helyi kormányzatok további kényszerű eladósodását. A fő kérdés itt is a változtatások mértéke lesz.

Egyéb pontok

A határozatban külön fejezet foglalkozik a külföld felé való nyitás folytatásával (VII.). A szövegből kiderül, hogy az Egyesült Államokkal és az EU-val ellentétben Kína nem törekszik saját gazdaságának leválasztására a többi nagy gazdasági blokkról. Épp ellenkezőleg: a „reform és nyitás” politika „nyitás” részét is **tovább akarja** vinni. Ugyanakkor további kereskedelmi fezsültségekkel és konfliktusokkal is számol, például kilátásba helyezi a kereskedelmi kockázatok megelőzésére és kezelésére, illetve a külföldön végrehajtott kínai befektetések elősegítésére és védelmére szolgáló mechanizmusok fejlesztését (25–26. pont).

A KB láthatólag tisztában van vele, hogy a további ütemes gazdasági növekedéshez szükség van a **fogyasztás** növekedésére, ezért számos olyan célkitűzést fogalmaz meg, amely hozzájárul a belső kereslet fokozódásához. Ezt szolgálják a vidéki és városi lakosság integrációjának javításával, a munkanélküliség kezelésével és a jövedelemelosztási rendszer fejlesztésével foglalkozó pontok, illetve az általános népjóléti intézkedések is.

Végül érdemes kiemelni, hogy a határozat kifejezetten sokat foglalkozik a **környezeti kérdésekkel**, nemcsak a külön ennek szentelt XII. fejezetben, hanem elszórva máshol is. Egyértelmű, hogy a vezetés Kína zöldátállását prioritásként kezeli, és erre a területre a továbbiakban is sok erőforrást fordítanak. A konkrét ígéretek között szerepel egy széndioxid-kibocsátási statisztikai és elszámolási rendszer kialakítása, illetve a kibocsátás-kereskedelmi rendszer fejlesztése (49. pont).

Összegzés

A fentiekben a terjedelmes dokumentumnak csak néhány olyan elemével foglalkoztunk, amely véleményünk szerint jelentős hatással lesz a jövőbeni kínai folyamatokra. Összegzőként elmondható, hogy a KKP KB 3. plénuma nem állt elő különösebb újdonságokkal,

nem hirdetett meg gyökeres fordulatot, inkább az eddigi politikák folytatása mellett kötelezte el magát. A nyugati elemzők egy emberként fejezték ki csalódásukat, és a plénum után a kínai tőzsdék is estek. Valójában a testület jól azonosította a kínai gazdaságot fenyegető legfontosabb problémákat, és az eddigi szakpolitikák fokozatos módosítását, a hangsúlyok eltolódását, a gazdaságpolitika finomhangolását helyezte kilátásba. Ezzel a vezetés megőrizte mozgásterét, hogy a konkrét ügyekben mindig annyi módosítást hajtson végre, amennyi szükséges. Az egyértelmű, hogy – szintén az elmúlt évek trendjeinek megfelelően – nem rendelnek mindent alá a gazdasági növekedésnek, hanem ugyanakkora, sőt időnként nagyobb fontosságot tulajdonítanak a stabilitásnak, biztonságnak. Ezt jelzi, hogy bár ezzel most nem kellett volna foglalkozni, a KB döntött a hadsereg további fejlesztéséről, az ideológiai munka fokozásáról, a közbiztonsági fenyegetésekkel szembeni határozottabb fellépésről stb. A fő mondanivalót a közleményben és a határozatban is szereplő „törekszünk a fejlődésre, miközben biztosítjuk a stabilitást” mondatban lehetne összefoglalni. Ez nem jelenti a gazdasági kérdések háttérbe szorulását: a KB láthatólag a legtöbb ügyben kompromisszumos megoldásra jutott, s mindazokat az intézkedéseket meg fogják hozni, amelyek még épphogy nem fenyegetik a stabilitást – ez pedig azt jelenti, hogy középtávon jó esély van az utóbbi években jellemzővé váló éves 5%-os növekedés fenntartására, ami mindeközben számottevő minőségi fejlődéssel is párosul.

Függelék

„A KKP Központi Bizottságának határozata a reformok további átfogó elmélyítéséről a kínai modernizáció elősegítése érdekében” című dokumentum tartalomjegyzéke

I. Jelentőség és általános követelmények

- (1) Fontosság és szükségesség
- (2) Irányadó filozófia
- (3) Általános célkitűzések
- (4) Vezérelvek

II. A magas színvonalú szocialista piacgazdaság kiépítése

- (5) A köz- és magánszektor iránti kötelezettségek fenntartása és teljesítése
- (6) Az egységes nemzeti piac kiépítése
- (7) A piacgazdaság alapjait képező rendszerek finomítása

III. A magas minőségű gazdasági fejlődés előmozdítása

- (8) Az intézmények és mechanizmusok fejlesztése az új minőségi termelőerők kialakítására a helyi adottságoknak megfelelően
- (9) A reálgazdaság és a digitális gazdaság teljes integrációját elősegítő rendszerek fejlesztése
- (10) A szolgáltatási szektor fejlesztésére irányuló intézmények és mechanizmusok finomítása
- (11) Az infrastruktúra modernizálására irányuló intézmények és mechanizmusok fejlesztése
- (12) Az ipari és ellátási láncok ellenállóképességét és biztonságát fokozó rendszerek fejlesztése

IV. A mindenre kiterjedő innováció támogatása

- (13) Az oktatás átfogó reformjának elmélyítése
- (14) A tudományos és technológiai struktúra reformjának elmélyítése
- (15) A tehetséggondozás intézményi reformjának elmélyítése

V. A makrogazdasági irányítás javítása

- (16) A nemzeti stratégiai tervezési rendszer és a szakpolitikai koordinációs mechanizmusok fejlesztése
- (17) A fiskális és adórendszer reformjának elmélyítése
- (18) A pénzügyi rendszer reformjának elmélyítése
- (19) A koordinált regionális fejlesztési stratégia megvalósítása, mechanizmusainak fejlesztése

VI. Az integrált város- és vidékfejlesztés előmozdítása

- (20) Az új urbanizáció előmozdítására irányuló intézmények és mechanizmusok fejlesztése
- (21) A vidék alapvető működési rendszerének megszilárdítása és fejlesztése
- (22) A mezőgazdaság megerősítését, a gazdák támogatását és a vidéki területek gazdagítását szolgáló rendszerek fejlesztése
- (23) A földhasználati rendszer reformjának elmélyítése

VII. A magas színvonalú nyitás megvalósítása

- (24) Az intézményi nyitás egyenletes kiterjesztése
- (25) A külkereskedelem szerkezeti reformjának elmélyítése

- (26) A befelé és kifelé irányuló befektetések irányítási rendszerének további reformja
- (27) A regionális nyitás szerkezetének optimalizálása
- (28) A magas színvonalú együttműködés mechanizmusainak fejlesztése az Övezet és Út kezdeményezés keretében

VIII. A teljes folyamatú népi demokrácia előmozdítása

- (29) Az ország nép általi kormányzását biztosító intézmények megerősítése
- (30) A konzultatív demokrácia mechanizmusainak fejlesztése
- (31) Az alapszintű demokrácia erősítése
- (32) Széleskörű egységfront kialakítása

IX. A kínai színezetű szocialista joguralom előmozdítása

- (33) A jogalkotási reformok elmélyítése
- (34) A törvényeken alapuló kormányzati adminisztráció előmozdítása
- (35) A pártatlan jogalkalmazás és igazságszolgáltatás intézményeinek és mechanizmusainak fejlesztése
- (36) A joguralmon alapuló társadalom építési mechanizmusainak fejlesztése
- (37) A joguralom megerősítése a külfölddel kapcsolatos ügyekben

X. A kulturális szektor reformjának elmélyítése

- (38) Az ideológiai munkára vonatkozó felelősségi rendszer fejlesztése
- (39) A kulturális szolgáltatások és termékek biztosítására szolgáló mechanizmusok finomítása
- (40) A kibertér átfogó irányítási rendszerének fejlesztése
- (41) Hatékonyabb nemzetközi kommunikációs rendszer kialakítása

XI. A nép jólétének biztosítása és fejlesztése

- (42) A jövedelemelosztási rendszer fejlesztése
- (43) A munkához jutás elsődlegességét szolgáló politika fejlesztése
- (44) A szociális biztonsági rendszer fejlesztése
- (45) Az orvosi és egészségügyi rendszerek további reformja
- (46) A népesség fejlődésének támogatására és a kapcsolódó szolgáltatások nyújtására irányuló rendszerek fejlesztése

XII. Az ökológiai civilizációs rendszer reformjának elmélyítése

- (47) Az ökológiai civilizáció alapvető rendszereinek tökéletesítése
- (48) A környezetvédelmi irányítási rendszerek fejlesztése
- (49) A zöld és alacsony szén-dioxid-kibocsátású fejlődés mechanizmusainak elősegítése

XIII. Kína nemzetbiztonsági rendszerének és képességeinek modernizálása

- (50) A nemzetbiztonsági rendszer fejlesztése
- (51) A közbiztonsági irányítási mechanizmusok fejlesztése
- (52) A társadalomirányítási rendszer fejlesztése
- (53) A külföldi országokat érintő ügyekben a nemzetbiztonság biztosítására irányuló mechanizmusok fejlesztése

XIV. A nemzetvédelmi és katonai reform elmélyítése

- (54) A népi fegyveres erők vezetésére és irányítására vonatkozó intézmények és mechanizmusok fejlesztése
- (55) A közös műveleti rendszerek reformjának elmélyítése

XV. A pártirányítás fejlesztése

- (57) A Párt Központi Bizottsága központosított és egységes vezetésének fenntartása a reformok átfogó elmélyítése érdekében
- (58) A pártépítéshez kapcsolódó intézményi reformok elmélyítése
- (59) Az etikai normák javítására, az integritás erősítésére és a korrupció elleni küzdelem fokozására irányuló erőfeszítések intenzívebbé tétele
- (60) A reformok megvalósításának következetes biztosítása

MKI ELEMZÉS

A Magyar Külügyi Intézet időszaki kiadványa

Kiadó:

© A Magyar Külügyi Intézet, 2024.

Szerző:

SALÁT GERGELY

Lektorálta:

BARANYI TAMÁS PÉTER, VASS ÁGNES

Nyelvi lektor: T-Kontakt Kft. | Tördelés: Lévárt Tamás

Jelen elemzés és annak következtetései kizárólag a szerzők magánvéleményét tükrözik és nem tekinthetők a Magyar Külügyi Intézet, a Külgazdasági és Külügyminisztérium, illetve Magyarország Kormánya álláspontjának.

ISSN 2063-9244

<https://doi.org/10.47683/KKIElemzesek.KE-2024.12>

Korábbi kiadványainkat megtekintheti az [Intézet](#) weboldalán.